

Dosarul nr. 2ra-520/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Scurtu împotriva Societății Comerciale „Ganex-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Scurtu Tatiana, reprezentată de avocatul stagiar Vitalie Lupu și menținută hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 februarie 2019, Scurtu Tatiana, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Ganex-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la restituirea contravalorii produsului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 noiembrie 2019 a procurat un telefon mobil de model „Allview M9 Join” la preț de 799 de lei, de la vânzătorul SC „Ganex-Com” SRL, fapt confirmat prin bonul fiscal nr. 0001 din 30 noiembrie 2019.

A menționat că în temeiul dreptului fundamental al consumatorului, la restituirea contravalorii produsului, la 05 decembrie 2019, a solicitat vânzătorului în unitatea de comerț de unde a fost procurat produsul, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și restituirea contravalorii acestuia, argumentând că produsul cumpărat nu-i convine după caracteristici.

În vederea respectării prevederilor legislative în acest sens, a demonstrat vânzătorului următoarele elemente constitutive ale procedurii returnării produsului:

produsul nu este utilizat, produsul nu și-a pierdut calitățile de consum și că a fost procurat de la ei.

Astfel, a pus la dispoziția vânzătorului SC „Ganex-Com” SRL telefonul mobil în peliculele de fabrică, în starea în care a fost cumpărat, demonstrând faptul că odată cu constatarea neconvenirii după mărime a telefonului, acesta nu a fost folosit și bonul fiscal nr. 0001 din 30 noiembrie 2019, având de asemenea și certificatul de garanție al telefonului.

A relevat reclamanta că vânzătorul SC „Ganex-Com” SRL a invocat o serie de argumente neîntemeiate cu scopul de a o convinge că produsul respectiv nu mai poate fi restituit, iar cu scopul soluționării reclamației, dânsa a consemnat acest fapt și în registrul de reclamații.

A susținut că prin acțiunile pârâtului SC „Ganex-Com” SRL, manifestate prin ignorarea cerințelor absolut legale ale consumatorului de restituire a contravalorii produsului achiziționat au fost lezate grav drepturile sale de consumator.

A indicat că art. 19 din Legea nr.105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, prevede că consumatorul are dreptul să rezilieze contractul, iar vânzătorul este obligat să-i restituie contravaloarea produsului.

A considerat că odată ce a confirmat toate cerințele impuse de lege în vederea restituirii contravalorii produsului, vânzătorul era obligat să primească produsul achiziționat, la caz telefonul mobil de model „Allview M9 Join” și să-i restituie contravaloarea acestuia de 799 de lei.

În scopul soluționării problemei date pe cale amiabilă la 12 decembrie 2019 a expediat în adresa pârâtului reclamația privind restituirea contravalorii produsului procurat, însă corespondența a fost reîntoarsă cu mențiunea „nereclamat”.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 lit. c), 9 lit. j) și 19 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003.

A solicitat Tatiana Scurtu admiterea acțiunii, restituirea de către SC „Ganex-Com” a contravalorii produsului în sumă de 799 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată și anume cheltuielile de citare în sumă de 11,15 lei și de asistență juridică.

Prin hotărârea din 17 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de Tatiana Scurtu ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul stagiar Lupu Vitalie și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat prevederile art. 1, 12 alin. (4), 19 alin. (1)-(4) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și au reținut că Tatiana Scurtu a pretins încălcarea dreptului său de a beneficia de returul unui telefon mobil în decursul a 14 zile de la procurare, care în viziunea sa reiese din prevederile Legii privind protecția consumatorilor, însă aceeași lege oferă și unele excepții în acest caz, printre care se regăsește și speța dedusă judecătii.

Astfel, instanțele judecătorești au conchis că Tatiana Scurtu nu are dreptul de a beneficia de returul telefonului mobil procurat anterior de la SC „Ganex-Com” SRL, deoarece art. 19 alin. (4) din legea menționată, prevede excepțiile de la norma

dată, ultimele fiind stipulate în anexa la lege. Telefonul mobil este un produs nealimentar, de calitate corespunzătoare, indicat în anexa la Legea privind protecția consumatorului în lista produselor nealimentare de calitate corespunzătoare ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar și, evident, nici nu poate fi returnat în schimbul contravalorii lui.

Subsecvent, au reținut instanțele judecătorești că reclamanta Tatiana Scurtu, solicitând restituirea contravalorii produsului, nu a indicat și modalitatea de restituire, de aducere a părților la poziția inițială, cu obligarea de a restitui bunul.

La 05 februarie 2021, Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, cu interpretarea eronată a legii și cu aprecierea arbitrară a probelor. Instanța de apel a comis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A susținut că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia precum că dânsa nu are dreptul de a beneficia de returul telefonului mobil, deoarece prevederile art. 19 alin. (3) din Legea privind protecția consumatorilor oferă expres posibilitatea consumatorului de a alege revendicarea de a i se înlocui produsul fie de a i se restitui contravaloarea produsului.

A indicat că restituirea contravalorii telefonului mobil face parte din lista produselor nealimentare de calitate corespunzătoare ce nu pot fi înlocuite cu un produs similar, conform pct. 12 din Anexa a legii nominalizate. Astfel, în măsura în care legea prevede expres că produsul respectiv nu poate fi înlocuit, rămâne valabilă doar posibilitatea să solicite restituirea contravalorii produsului.

În final a susținut că soluția instanței de apel este una ilegală, neîntemeiată, contravine esențial normelor de drept, motiv din care indică la examinarea superficială a fondului cauzei.

La 26 februarie 2021, în adresa SC „Ganex Com” SRL a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Tatiana Scurtu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 123).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care SC „Ganex Com” SRL să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 08 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 104).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 februarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tatiana Scurtu, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic